

sedniško mesto, bo vodil do konca štiriletne dobe podpredsednik Roosevelt. Nove volitve ne bo pred koncem dobe.

Politični ogled.

Dalmatinski Italijani postajajo jako predrzni. Občinski zastop mesta Zader je zabranil, da se izkrcajo iz parobroda oni hrvaški romarji, vračajoči se iz Trsata, ki so imeli na klobukih hrvaška znamenja. Romarje so Italijani ometali z blatom. Med Hrvati v Dalmaciji je zavladała vsled poročila o tem dogodku nepopisna nevolja. V Zadru se utegne zaradi napadov, ki jih izvršujejo Lahoni na Hrvate, proglasiti izjemno stanje.

Združevanje čeških kmetov. Češki katoliško misleči poljedelci na Moravskem so izdali oklic, v katerem vabijo za 22. in 23. t. m. na shod, na katerem bi se naj ustanovila katoliška kmečka zveza za Moravsko. Dobra misel!

Bivši finančni minister na Nemškem dr. Miquel je v Frankobrodu nagloma umrl. Zadela ga je kap. Hči ga je našla mrtvega v postelji.

Italija išče spora z našo državo. To kaže napad italijanskih Dalmatincev na zavod sv. Jeronima v Rimu, kjer imajo skrivno svoje roke Italijani iz kraljestva zraven, to kažejo nemiri po dalmatinskih mestih nasproti Hrvatom, katere nemire Lahni hvalijo, to je pokazal nedavno tudi italijanski admiral Palumbo. Ta admiral je z italijanskim brodomjem demonstriral pred Visom, ondi, kjer je naš junak Tegethoff tako nepričakovano porazil italijansko brodomje. Da je Palumbo očitno izzival proti Avstriji, je razvidno, ker se je upal pokazati v dalmatinskem, torej v avstrijskem brodomju. Italijani so bolj živo kot kedaj začeli sanjati, da razširijo italijansko kraljestvo na avstrijsko Primorje, Dalmacijo, Albanijo ter južne Tirole. Okusa nimajo slabega. Avstrijska vlada pa v Primorju podpira »neodrešene« Italijane, Slovane pa prezira. Taka politika ni samo kratkovidna, ampak tudi nevarna.

Rusija oborožuje? Listi poročajo, da je ruska armada s 180.000 mož odkorakala proti rumunski meji in sicer v posameznih oddelkih. Tudi popravlja Rusija ob Donavi z vso hitrostjo tamošnje svoje trdnjave. Ti dogodki, ako so resnični, bi veljali v prvi vrsti macedonskemu vprašanju, katero se menda ne more razrešiti brez Rusije.

Kitajski poslanik pri nemškem cesarju. Princ Tsun, odposlanik kitajske vlade,

je bil pretekle dni sprejet pri nemškem cesarju v gradu Potsdam. Princ Tsun je prišel izrecno z nalogom kitajske vlade, da prosi odpuščenja zaradi umora nemškega poslanika Kettelerja v Pekingju. Listi pripisujejo tej avdienci pa še drugo politično važnost, o kateri pa še ni nič določenega v javnosti.

Vojska v Južni Afriki. Anglija se nahaja — tako piše »Edinost« — v jako slabem položaju, katerega se da najbolje označiti z besedami: naprej ne vem, nazaj ne smem! Ako bi bili angleški politiki pred izbruhom južno-afriške vojne vedeli, da zagazijo tako globoko v močvirje, iz katerega se jim bo nemogoče izvleči, bili bi gotovo opustili misel na zaposedenje južno-afriških republik! Ali sedaj so na plesu in morajo dalje plesati, ali pa sramotno popihati jo v svojo domovino. Gotovo si niso pričakovali nikdar, da bo njim, mogočnim Angležem, delal mali burski narod toliko preglavice. Cesar ne morejo doseči z orožjem v roki, hoteli bi doseči s papirnatimi proklamacijami. Ne, smešno bi bilo le misliti, da bi se isti Buri, ki se ne plašijo neštevilnih angleških topov in pušk, ustrašili pred proklamacijami. Kako naj sedanja demolizirana in zmanjšana Kitchenerjeva vojska opravi delo, katero ni mogla opraviti niti sveža in močna Robertsova armada?! Kako naj dalje Angleži premagajo Bure, ko niti ne vedo, kje se ti nahajajo prav za prav? Svoječasno je bil lord Kitchener vse lepo uredil, da zajame in popolnoma potolče Bure na severni strani Transvaala. Ko pa je po dolgem trudu s svojo ogromno in neokretno armado dospel tja gori, bili so Buri že davno ravno na nasprotni strani, t. j. na jugu Kaplandije, na angleški posesti, kjer so napadali vlake, ki so dovažali Angležem živil in drugih potrebščin, vsled česar se je Kitchener zopet povrnil s svojimi četami. Angleži niso sedaj nikjer varni pred burskimi četami. Le-te so povsod in nikjer. Kjer jih Angleži najmanj pričakujejo, se iste pojavljajo in jih napadajo; kadar jih pa hočejo Angleži loviti, zginejo Buri kakor kafa. Poleg vsega tega se vedno bolj širi tudi ustaja v Kaplandiji in za Anglijo je vedno manj upanja, da bi mogla premagati Bure ter tako dokončati južno-afriško vojno.

Dopisi.

Vitanje. (Nesreče.) Ni kraja brez nesreče. Nemila nezgoda je zadela ubogo družino dne 17. julija pri Fužinah nižje Vitanja. Kovač Franc Flasch, zapodil si je s

božjo voljo te prosim, pusti mi vsaj življenje», prosi milo Podlipnik. Lopov se divje nasmjeje.

«Ali se še spominjaš Ferdinand, kaj sem obljubil tvoji nevesti? To hočem danes zvršiti. Ti me prosiš, naj ti pustim življenje, tudi jaz sem te prosil, da mi pustiš nevesto; ti me nisi hotel uslišati, tudi jaz te ne morem.»

«Sedaj te spoznam. Ne bom te prosil življenja, ker vem, da je vsa prošnja zaman. Kedor že svojo mater umori, tudi z drugim nima usmiljenja. Pa vedi, da bo prišel čas, da boš tudi ti dajal odgovor za svojo hudobijo.»

«Molči!» tudi tvoji ženi hočem iti po slovo. Ker potrebujem denarja, da odidem od tega prokletega kraja, hočem, da mi doda Reza, kar mi manjka.»

«Lopov, razbojnik, morilec, boj se Boga in —», dalje ni mogel. Nož v Tomaževi roki se zablika ter se pogrezne naravnost v srce. Curek vroče srčne krvi brizgnil je iz rane ter pobarval hrast. Nedorolna luna je gledala mirno na pojemajočega moža in razsvitljevala divji razbojnikov obraz, kateri se je pripravljaj, da odreže glavo svojemu sovražniku. Glavo je zavil v obleko, katero je vzela nesrečnežu. Nesel jo je globoko v gozd, kjer je vse skupaj zakopal v že pripravljeno jamo

mrmraje: «Tukaj leži tako dolgo, dokler te ne zanesem tja kamor slišiš.» Nato se počasi napoti k njegovi ženi, katera je že spala. Potrkavši na okno in jo prosi naj mu odpre, Žena misleč, da je kateri od sosedov, odpre pa kako se ustraši, ko zagleda pred seboj divji tuji obraz. Vskliknila je na pomoč, pa lopov jo je loputnil s pestjo po glavi, da se nezavestna zgrudi na tla. On pa plane v sobo, pobere denar in odbeži. Drugo jutro so našli mimo idočih ljudje nezavestno ženo in ko so videli, da je v sobi vse navskriž, so hitro poslali po zdravnika in orožnika. Zdravnik je zbudil nezavestno ženo zopet k življenju in ko je orožnikoma naznanila, kar je znala, sta se ta napotila k staremu poštenjaku in županu Vrbi. Kaj se je dalje godilo, nam je znano.

V.

Prišel je dan, ko je storila posvetna gosposka svojo dolžnost. Ura je bila določena v jutro ob 6. Mnogo ljudstva se je že zbralo in čakalo na žrtvo, katera je imela vsak čas priti. Kmalo nato so pripeljali Tomaža, kateri se je v tem kratkem času zelo spremenil. Njegov že poprej blede obraz, postal je še bledejši; skesano in mirno je stopal zraven duhovnika, ter v jednomer poljuboval sv. razpelo, katero mu je podaril duhovnik.

puško dve krogli v glavo tako, da je spodnja lubanja, malone, odletela. Našel ga je Ivan Poklič v Dragi ob vodi popolnoma že v črvih, ko je kosil.

Dva meseca prej, dne 18. maja je utonil delavec Simon Stožir. Padel je v globoko kad čreslenke v delavnici g. Rajmunda Hofbauer-ja. — Nenavadna novica je, da je dne 22. julija porodila Julijana Tepej v vasi Trebekinji trojčke, ki so pa umrli. — Dne 3. septembra je umrl obče spoštovani vitanjski tržan Alojzij Tischler. Pogreb je bil sijajen. Mnogo ptujcev mu je skazalo poslednjo čast ter mu položilo več vencev na grob. Bila je na grobu pridiga, katero je imel župnik g. Al. Arzenšek.

Iz Ljutomera. (Šolska veselica.) Dne 1. septembra se je v Ljutomeru priredila za učence iz Franc Jožefove šole veselica za konec leta. Ob enem pa je veselica veljala za 40letni spomin, odkar je štirirazrednica v Ljutomeru. Na g. Kukovčevem domu je bilo vse lepo pripravljeno in ob 3. uri se je veselica začela. Zbralo se je mnogo učencev in učenk, pa tudi odraslih na stotine.

Po vspredu je bilo prvo na vrsti tamburanje ljutomerskih tamburašev in tamburašic, katerih je 17. Prav dobro, v zadovoljstvo občinstva so tamburali. Potem je bila slavnostna beseda g. Kukovca, kateri je prav lepo in iz srca govoril otrokom o šoli, kakšna da mora biti, da se pridobijo v nji koristi. Pozabilo se pa tudi ni na stariše in njih dolžnosti do otrok, kam jih naj pošiljajo v šolo, da bo imela šola dober vspeh. Zatem so peli dečki in deklice »Avstrija moja«. Nadalje so se vršile na odru razne deklamacije v enem-, dvo- in trigovorih, kar je bilo prav zanimivo. Potem so pele deklice »Planinarica«. Zanimiva je bila telovadba. Po končanem sporedu so se otroci okrepčali s kruhom in pijačo, kar so ljutomerske darežljive rodbine darovale. Veselica bo ostala otrokom v vednem spominu. G. Robič, ravnatelj šole, se je vsem prav lepo zahvalil v imenu šole.

Bodi še omenjeno, da je letos postalo v Ljutomeru nekoliko veselo narodno življenje. Stari narodni voditelj g. Kukovec je zopet krepko poprijel narodno krmilo in se po celem Murskem polju veselo ziblje narodna ladija. Le eno bi še bilo potrebno, in to je, da bi se naše narodnjakinje in narodnjaki posluževali pri veselica in v gostilnah edino le slovenskega jezika. Že rajni g. Freunfeld je to jako grajal, pa ta maroga se noče izbrisati. Treba je pomisliti, kako močen utis ima nemčurjenje na priprosto ljudstvo, da se ljudstvo bolj narodno pači, kakor navduši! Resnico govorim, ker znam, da ljudstvo reče:

Ko je stopil pod vislice, je pokleknil ter glasno molil »očenaš« in »Češčena si Marijo«; vsem pričujočim igrate so solze v obeh. Ko je vstal, prosil je za besedo, da se poslovi od tega sveta in prosi vse pričujoče odpuščanja. Bilo mu je dovoljeno in začel je s krepkim glasom govoriti blizu tako le:

«Najpoprej vas prosim odpuščanja za vse krivice in nadloge, katere sem vam prizadel. Mlad se moram ločiti iz tega sveta na tako sramoten način, pa zaslužil sem si. Moja smrt naj vam bo vsem v izgled in svarilo, da se varujete vsega hudega ter živite pošteno. Brzdajte svoje srce ter se ne dajte voditi strastem. Materam pa polagam edino to na srce: «Vzgojajte svoje otroke v strahu božjem, blažite njim srce; ako pa razvajate svoje otroke, zgodilo se bo vsakemu, kakor se bo zgodilo meni.» Ako bi mene moja mati nekoliko trdeje prijemali, ne bi postal razbojnik in morilec. Še enkrat prosim za odpuščanje, ker rabelj je že pripravljen, da izvrši svoje delo. Z Bogom!»

Nato mu je vrgel rabelj vrv okolu vratu. Smrtna tihota nastane. Malo trenutkov še, in obsojenec je visel. Duhovnik mu je podelil zadnji blagoslov ter mu pritisnil križ na usta, katerega je iskreno poljubil, ter se z umirajočim pogledom zahvalil. Kmalo nato se je naznanilo, da je obešenec mrtev. Pobožno

«Ta gospod se tudi za Slovenca drži, pa nemški govori.» To se mora spremeniti!

Iz Zdol pri Kozjem. (Prijetelju spomin.) Nedavno je prinesel ljubljanski list «Slovenec» žalostno novico, da je pri Gabersdorfu na Štajerskem utonil naš rojak in izvrstni mladenič Jožef Hladnik, dragonski vojak, ki je bil ravno na odhodu k vojaškim vajam na Ogrsko. Med potom ga je dohitela nesrečna smrt, ki mu je vzela življenje v valovih globoke reke. Nesrečni mladenič se je rodil na Zdolah pri Kozjem od poštenih in krščanskih starišev. Bil je mladenič pravi narodnjak in zvesti sin naše matere Slovenije. Veliko je delal za naš kraj z razširjanjem dobrih in krščanskih časopisov. Bil je tudi zvest naročnik «Slovenskega Gospodarja», ki ga je vsakokrat, od prve do zadnje črke prebral. Še zdaj, ko je nosil vojaško suknjo, mu je bil «Slov. Gospodar» vedno v tolažbo. Tudi pri našem bralnem društvu je bil vedno poleg prvoborniteljev in veliko se je trudil, da se je ustanovilo to koristno društvo. Vse ga je pri nas spoštovalo in rado imelo. Svetila mu večna luč!

Iz Maribora. (Bralno in pevsko društvo «Maribor») imelo je v nedeljo 8. t. m. svoj VIII. občni zbor v «Narodnem domu» v Mariboru. Zborovanje je otvoril g. predsednik dr. R. Pipuš, ki je pozdravil društvenike in goste s presrečnimi besedami, zahvalil se društvenikom za njihov trud in požrtvovalnost ter jih spodbujal v prihodnjem letu še k marljivejšemu delovanju. Zatem je sledilo poročilo tajnika g. J. Vajda; društvo je priredilo v preteklem letu 6 gledaliških predstav («Uskok», «Bob iz Kranja», «Zamujeni vlak», «Hudobni duh Lumpacij Vagabund», «Brat Martin», «Zapravljivec»). Miklavžev večer, Slomšekovo slavnost, 1 plesni venček in v letošnjem poletju 3 izlete (v Fram, Hoče in Kamnico). Društvo je imelo naročene ali pa je dobivalo po podnaročbi 12 listov. Nakupila se je tudi lepa garderoba za gledališke predstave. Iz blagajnikovega poročila (g. Poseb) posnemamo: društvo je imelo koncem lanskega leta okoli 140 K dolga, dohodkov je bilo letos okoli 2200 K in izdatkov okoli 2150 K, ostane tedaj dolga okoli 50 K. V odbor so se izvolili: Predsednik g. dr. Radoslav Pipuš, podpredsednik g. Ant. Rebolj, tajnik g. Jos. Ferenc, blagajnik g. Ivan Poseb. Odborniki: g. Čepič Pavle, gosp. Grlic Gabriel, g. Leskovar Ferdo, g. Planinšek Mart., g. Sorman Ludv.; namestniki: g. Karba Orosi, g. Kolarič Fr., g. Mulec Ogneslav; računski pregledniki: g. Jonas Ed. in g. Vauda Vinko. G. podpredsednik Rebolj se je zahvalil blagajniku g. Poseb za njegovo po-

ljudstvo je molilo za njegovo dušo nekaj očenašev in potem se razšlo na svoj dom.

Mrliča so po zahtevanju občinstva kot spokornika pokopali na blagoslovljeni zemlji. Dolgo se je še ljudstvo spominjalo obešenega razbojnika; matere in babice so pripovedovale svojim otrokom in vnukom njegov nesrečni konec.

Malo še imamo povedati o naši povesti: Žena Ferdinandova se ni mogla dolgo utolažiti v izgubi toliko ljubljenega moža. Srčna žalost jo je položila na posteljo, kjer se je borila skoraj celo leto s smrtjo. Pa trdna njena narava premagala je to bolečino in čas je zacelil tudi njene srčne rane. Ker je dobila vso ugrabljeno premoženje nazaj in tudi, kot za majhno odškodnino, Tomaževo posestvo, katero ji je Tomaž daroval. Ker je še po vrhu slovela radi lepote, oglašali so se kmalo bogati snubači. Ona je odklonila vse, ter podala roko orožniku, kateri jo je tako zaupljivo tolažil in ji v vseh nevarnostih na strani stal. Gostija se je praznovala nič menj sijajno, kakor gostija, ko je podala roko nesrečnemu Ferdinandu.

V lepi složnosti in ljubezni živela sta srečno, dokler tudi njiju ni poklicala rešiteljica iz te solzne doline v kraj veselja in sreče.

žrtvovalno in neutrudljivo delovanje za društvo ter gospem in gospicam diletantinjam in g. diletantom, ki so pomagali in omogočili prireditev gledaliških predstav. G. predsednik se je potem zahvalil dosedanjemu tajniku g. Janku Vajda, kateri odide k vojakom, za njegovo neumorno delovanje kot tajnik in vodja tamburašev. Zatem je g. predsednik zaključil zborovanje zahvalivši se društvenikom in gostom za obilni obisk.

Iz poročila tajnika in blagajnika razvidimo, kako neustrašeno in marljivo je delovalo društvo v preteklem letu. S ponosom lahko gleda društvo na to delovanje in pridobljeni napredek. Mi pa želimo društvu «Maribor» še bolji napredek in še boljše uspehe, da bode njen ponos na koncu prihodnjega leta še večji.

Naj še za naprej deluje tako neutrudljivo in neustrašeno, kakor do sedaj pod svojim navodilom:

Iz tisoč grl naj zadoni
Vam pesem velikanska,
Nastaja dan, zapojmo vsi
Bodočnost je slovenska.

F. L.

Ptuj. (Osrečevalci kmeta.) Popotovaje po širni naši domovini, prišel sem tudi v starodavno mesto Ptuj. Neizprosljiv dež hotel je imeti, da ostanem nekaj časa v tem mestu, zato pa je neprijazen dan razprostrl svoje mokre peruti nad nami ino kapla za kaplo je padala na to nekdanje rimsko mesto. Korakal sem celi božji dan po ulicah, da le čas ubijem, in si torej tudi nagledal vse potrebno in nepotrebno.

Da prebivalci tega mesta niso več Rimljani, ampak pristni Nemci, prepričal sem se naenkrat, kakor sem le bral inena: Ornig, Slavitsch, Rakuscha, Lepuscha, Sadnik, Wressnig itd. In šel sem dalje ter iskal s paznim očesom iste germane, ki imajo tako blago srce, da «podelijo ubogim Haložanom življenje.» Grozen smrad udari na moj nos. Sicer bi moral bežati, da pridem na sveži zrak, pa radovednež, kakor sem, postojim in kaj vidim! Na pragu zraven mene stoječe hiše leži nek slabo oblečen človek pijan in spi. Žganje smrdi od njega. V sobah vse polno ljudi, na oknih pa razstavljeno v steklenicah polno žganja. Smrad vse povsod. Iz sobe stopi neka oseba, se spodtakne in pade — obleži. Samo še pogledam na napis te hiše, da izvem ime onega blagega srca, ki tudi kmeta osrečuje in mu pripomore, da živi —, potem pa zapustim z žalostnim srcem ta prizor.

Tej žalostni vesti pa že morem nekaj veselejega pridejati. Peljal sem se namreč proti Ptujju slučajno z nekim kmetom, kateri mi je pravil, da je že veliko kmetov «Štajerca» opustilo ino, da se «Naš Dom» vedno bolje širi. Po njegovem mnenju bodo mu kmalu ptujski zvonovi zvonili pogrebnično.

Iz Cvena pri Ljutomeru. (Konjska dirka.) Vreme je bilo ugodno. Oblaki so zakrivali solnce, a dežja niso rosili na nas. Zbralo se je veliko število ljudstva. Na sredini dirkališča je vihrala slovenska zastava. Zgrajeni sta bili dve tribuni, ena za dame, druga za presojevalce. Med presojevalci so se nahajali g. Mursa, glavar Župančič, načelnik Kukovec in drugi. Dirka se je vršila med velikim zanimanjem ljudstva. Pri začetni vožnji, z daljavo 2000 m, je bilo 15 dirkalcev. Kot prvi je prišel na določeno mesto v 4 min. 10 sek. g. Babič Martin iz Krapja s svojim triletnim kostanjevim žrebcom «Dirjanom», kot drugi g. Bežan Anton iz Šalinec, tretji g. Slavič Martin iz Ključarovec, četrta g. Kosi Martin iz Grab, peti g. Kranjc Ferdo iz Babinec, šesti Ostrc Anton iz Bunčan, ki je vozil 4 min. 35 sek. Pri plemenski vožnji, z daljavo 2000 m, je najboljši vozil g. Petovar Anton iz Bunčan s štiriletno kostanjevo kobilo «Minko». Vozil je 3 min. 48 s. Drugi je bil g. Slavič Anton iz Grab, tretji g. Kranjc Matija iz Obrža, četrta g. Komauer Ivan iz Slivnice, peti g. Bežan Anton iz Šalinec, šesti g. Kranjc Ferdo iz Babinec, ki je vozil

4 min. 32 sek. Pri stavni vožnji z daljavo 2736 m je bil zopet prvi g. Petovar Anton iz Bunčan z «Minko». Vozil je 5 min. 21 s. Drugi je bil g. Babič Martin iz Krapja, tretji g. Slavič Anton iz Krapja s «Tonijem» (čeprav je imel 236 metrov doklade), četrta g. Kranjc Matija iz Obrža. G. Mursa je naznanil izid dirke, glavar g. Župančič je razdelil darila. Dirka je začela ob poltrem in končala ob kakih polpetih.

Kdor hoče videti in občudovati lepe, iskrene konje murskopoljske, naj se udeleži enkrat dirke na Cvenu, ki se vrši vsako leto dne 8. septembra. Tudi letos se je vršila ta dan.

Iz Gornjeradganskega okraja. Dne 11. avg. t. l. bil je za naš okraj imeniten dan, kojega si mora vsak tukajšnji zaveden Slovenec ohraniti v najlepšem spominu. Ta dan je imela podružnica sv. Cirila in Metoda pri Kapeli svoj prvi občni zbor. Otvoril je zborovanje g. dr. Leo Kreft, zdravnik Gornje Radgone, pojasnil naše združenje, ter oddal besedo g. stud. phil. Antonu Majžerju. Omenjeni gospod je z ognjevitimi besedami pojasnjeval pomen podružnice sv. Cirila in Metoda, navduševal poslušalce za domače slovenske šole, spominjal tudi na prerano umrlega jurista Jan. Kolarja, ki je bil glavni faktor pri ustanovitvi te podružnice. Osramotil je konečno one, koji se sramujejo slovenskega materne jezika. Navzoči so s solznimi očmi poslušali gosp. modroslovca, koji je s svojimi besedami nezavedne grajal, a tudi hvalil zavedne Slovence tega okraja, na kar je zadonel gromoviti: «Živijo!»

Po dokončanih govorih prečitali so se pristopivši člani, ter se na to začela volitev odbora. Na željo pričujočih so se volili enoglasno ti le: Kot načelnik g. dr. Leo Kreft, zdravnik v Gornji Radgoni; kot tajnik gđ. Tereza Petovar, učiteljica pri Kapeli; kot blagajničar g. Davorin Slana, gostilničar pri Sv. Juriju. Namestniki blag. g. Janko Čirič, organist v Gornji Radgoni, g. Jože Farkaš, trgovec pri Sv. Juriju in g. Lovro Divjak, posestnikov sin pri Kapeli. — Društvo šteje sedaj 4 ustanovnike, 51 rednih članov, 114 podpornikov. — Odposlalo se je vodstvu podružnice v Ljubljano 217 K 30 v. To je dokaz, da teče po naših žilah pristna slovenska kri, da tu še ne spimo, kakor se nam je nekdanje očitalo, ter da nas ne ugonobi še «Štajerc». Upamo, da bomo med letom pridobili mnogo novih udov. Biti ud te podružnice, naj pa bo veselje in ponos vsakega čutečega Slovenca našega okraja!

G. načelnik dr. Leo Kreft je že sedaj navdušil člane za II. občni zbor, ki se priredi drugo leto pri Sv. Juriju na Ščavnici. Torej pogumno naprej! Na svidenje!

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Ker je sedaj že 14 dni tako neljubo vreme, da bi se človek kar najraje zaril v zemljo, je vse tem bolj iznenadila vesela novica, da bomo imeli vsaj jeden večer zopet lepo zabavo. Ker se je pošta zakasnila, smo dobili prvo poročilce iz cenj. «Slov. Gospodarja». Lep vspored je bil že na papirji, a kako krasno se je vršila cela veselica. Vkljub slabemu vremenu in megli, ki je pritiskala, kakor bi jo bil kdo najel, to je vredno, da sporočimo cenjenim čitateljem. Gostje smo se naleteli še od precejšnje daljave, a le malo zastopnikov nas je bilo, mnogim je smrdela pot. Pred vsem sijajen koncert!

S pravim umetniškim okusom so bili razdeljeni komadi. In kako prijetno, kako vabljivo se je sviralo! Od otožne pesmice naprej si slišal vse, kar premore godba. Igral se je težek balet, igral odlomek iz opere, galop in slično. Krasna, mogoče da najkrajšnja skladba pa so bile «Spominčice * * *», ki je, ako se ne motimo, od marljivega, izvežbanega g. dirigenta samega. Toliko različnih taktov, tako težki prehodi! Če smo jo pogodili se svojo slutnjo, prisrčno čestitamo mlademu, nadarjenemu gospodu k temu delu. Da pa bi povzdignil koncert k najboljšim, kar smo jih v tem še dosedaj imeli

priliko poslušati, je vpletel gospod vodja 4 baritonsolospeve, katerih jednega žalibog zaradi pomanjkanja časa nismo slišali. Kupleti k tamb. zboru, to je nekaj čisto novega, posebno ako poje tako lep, poln glas! Pozno se je završil koncert, a vendar za prijatelje godbe še prehitro. Še enkrat, vsa čast Vam, g. kapelnik za brezmejni Vaš trud, da ste ustvarili v tako kratkem času tak zbor, in to še tem več, ker je tu na deželi kaj takega res neizmerno težavno. Ponosni smete biti na svoj zbor, ki deluje tako vsrajno, na kmetih je taka dovršenost skoro neverjetna. Lepo se je skrbelo tudi za prosto zabavo. Citranje je res izostalo, škoda, zvedeli smo, da ste, gospod vodja, umetnik na tem godalu. A seveda, ljudem je tudi treba ustredi!

Šaljiva pošta je popolnoma zadostila svojej nalogi. Smešna uniforma poštarjeva, celo pečat, vse je bilo tako vablivo! Tudi pevci so nas razveseljevali, a žal, da niso sli tudi bolj med priproste ljudi! Kar se je težko pričakovalo, tudi to je prišlo!

Lepo ozaljšana plesna dvorana je omogočila, da se je vršil tudi zadnji del zabave lepo, kakor vse poprej. Vsakdo je lahko vesel, da se je udeležil! To pa so posebno čutili še nekateri, ki so po lepem nagovoru vrlega narodnjaka navdušeni dvignili zaslužnega g. abiturienta in na tak način pokazali, kako časte mladega, a vendar že tako izvežbanega in delavnega gospoda.

Samo nekaj nas je užalilo. Govorilo se je, da je to zadnja slavnost, katero ste priredili — in to iz raznih vzrokov. Da govorim odkrito; ako so tudi razmere take, kakor smo izvedeli, ne storite tega, posebno sedaj, ko ste že toliko dosegli. Neizrekljivo bi bilo škoda! Ako napredujete tako in bi povečali zbor, napravite lahko društvo, razširite svoj delokrog — kako lepo bi bilo to! Težka je naloga, gosp. Fisinger, a naj Vam ne upade pogum. Vsak Slovenec mora trpeti, če neče spati! Mnogo gospode se ne briga za svoj narod, a če stori kdo kaj, narod ne more biti tako nehvaležen! Še enkrat: pogum! in z Vašim pozdravom: «Nazdar!»

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebne vesti. Državni poslanec dr. Miroslav Ploj se je odpeljal v Trst, kjer je bil navzoč pri krstu nove vojne ladije «Arpad», ki se je vršil včeraj.

Imenovanje. Avskultantom pri c. kr. okrožni sodnji v Mariboru sta imenovana gg. Ivan Vuk in Arnold Mally.

Pred porotnim sodiščem v Mariboru stoji danes gosp. A. P. Korošec iz Maribora. Toži ga državni pravdnik mariborski. Obtožba obsega dve točki. Državni pravdnik trdi: 1. G. Korošec je s tem, da je dal v listu »Slov. Gospodar« in sicer v št. 24. od 14. junija 1900 od njega spisani članek z napisom »Nemškutarška zlobnost«, (celi članek se glasi: »Nemškutarška zlobnost. Govori se, da je Gregorečevo hišo z gospodarskimi poslopji pri Ptuju zažgala hudobna roka iz nasprotnega narodnega tabora. Zalostni pojavi v narodnostnem boju. Preiskava bo pokazala, ali je ta grozna vest resnična.«) natisniti in dalje razširiti, raznesel in razširil krivo, za javno varnost vznemirjajočo govorico brez dovoljenih razlogov, da bi bila govorica resnična. 2. G. Korošec je s tem, da je dal v št. 27. »Slov. Gosp.« od dne 25. julija 1900 članek z napisom »Slovenci ptujske okolice«. (Celi članek se glasi: »Slovenci ptujske okolice! Politični nasprotniki našega katoliškega slovenskega naroda so naslednji ptujski trgovci: tiskarna Blanke, brata Slavič, tapetar Stelcer, zlatar I. Gspallt, trgovec Kolenc, trgovec S. Fridrih, žagar Ružička, urar K. Akerman, trgovec V. Šulfinč. Slovenci, zapomnite si ta imena!«) in članek z napisom: »Štajerc v Ptuj«. (Celi članek se glasi: »Štajerc v Ptuj« je začel izhajati.

Mi smo dobili že veliko dopisov radi njega, ki svariijo ljudstvo pred njim. Mislimo, da je naše slovensko ljudstvo pač toliko pametno, da se ne bo vjelo v zanjke nemških in nemškutarških trgovcev. Najboljše sredstvo zoper »Štajerca« pa je, da nam rodoljubi naznanjajo one trgovce, ki širijo tega umazanca med ljudstvo, zajedno pa tudi slovenskega trgovca-konkurenta. Mi bomo potem širitelje tega tiskanega nemškutarja javno naznanjali, zajedno pa priporočali slovenske trgovce!) natisniti in razširiti, vspehujuj druge k sovražnostim proti posameznim vrstam meščanske družbe. G. Korošec je s tem storil, tako trdi obtožba, prestopok proti javnemu miru in redu v smislu § 308 in § 302 kaz. zak. in § 28 tiskovnega zakona, ki je kaznjiv po § 267 in § 302 kaz. zak. Obtožbenca zastopa deželni poslanec in odvetnik dr. Franjo Rosina iz Maribora.

Porotno sodišče v Mariboru. Dne 9. t. mes. sta bila obsojena Neža Košir in Matija Žižek, ker sta s počasnim zastrupljenjem spravila s sveta posestnika v Rošbahu pri Mariboru, Anton Pinteriča ter se polastila njegovega premoženja. Košir je dobila 10 let, Žižek pa 7 let. Neža Košir se je vedla pri obravnavi jako drzno. Eni priči, ki je izpovedala obtežilno zanje, zasolila je glasno zaušnico. Matija Ermenc je dobil istotako 7 let težke ječe. — Dne 10. t. mes. je stal pred porotniki posestnik Janez Dvoršak iz Kukovega dola zaradi požiga lastnega doma. Dobil je 18 mesecev težke ječe. — Dne 11. t. mes. je stal pred porotniki Franc Fuchs zaradi nenavnega prestopka; dobil je eno leto ječe.

Iz Pilštajna nam pišejo: Pred kakimi 14 dnevi hodil je po našem okraju neki agent Slawitsch s Ptuja ter ponujal neke srajce. Zdelo se nam je, da to ni edina njegova služba. Prišel je tudi agitirat za »Štajerca«, katerega je čez vso mero hvalil. Pri vsaki trgovini poskušal je svojo srečo, ter tako dolgo tipal in tipal, da je spoznal, kako so njegovemu »Štajercu« naklonjeni. — Marsikje jo je dobro skupil, povedali so mu jih pošteno, da ga ne bo tako kmalu nazaj. — Na nekaterih krajih so bili z njim še precej uljudni, kar si je ta mož dobro zapomnil. Ime takega je poslal koj v Ptuj k »Štajercu«, rekši, tega in tega sem na svojem misijonskem potovanju vjel. S Ptuja so potem letela pisma take-le vsebine: »Vaše Blagorodje! Ker nam je gospod Slawitsch od tu Vašo cenjeno osebo kot pristaša naše kmečke stranke posebno priporočil, usojamo se Vas tem potom nadlegovati ter Vam doposlami 16 iztisov »Štajerca«, da bi ga tam blagovolili ljudem razdeliti, ter to vedno storili kadar bi mi še odposlali. To vsled tega, ker nam je na tem, da bi tamkajšno ljudstvo zbudili in klerikalcem nekoliko posvetili, ki so slednji čas nas ravno od vašega kraja napadati pričeli. Prosimo Vas toraj, skušajte nam novih naročnikov pridobiti in nam od tamkajšnih razmerah kaj poročati. Vsim spoštovanjem za uredništvo Ivan Križmann.« — »Štajerc«, kako se kruto varaš. Vseh teh 16 iztisov bo slo, kamor slišijo, v zakurjeno peč.

Častni občan. Naše občine Stenica, Ljubnica, Paka in Brezno so poslale 3. sept. diplomu v krasni obliki na Videm in pripoznale vč. g. Josip-a Žičkar-ja zaradi mnogoštevilnih zaslug za častnega občana. Iz duše dna mu kličemo trikratni gromoviti «Živijo» ter želimo, da občespoštovani, neumorni dekan in polznačajni mož deluje naprej neustrašeno za Slovenijo, posebej v korist in blagor njemu tako priljubljenemu slovenskemu oratarju. — Nazdar!

V orgljavsko šolo v Celju se bodo dne 16. sept. t. l. sprejemali novi učenci, kateri imajo ob sedmi uri v farni cerkvi sv. mašo. Število novincev je 21, a sprejeti bodo le oni, katere čč. gg. duhovniki priporočajo, da so vsestransko dostojnega vedenja, pobožni ter za glasbo dobro nadarjeni.

Vitanje. Slavna «Posojilnica» v Vitanju je zgubila izbornega moža, kateri ji je bil

vesten odbornik ves čas njenega dvanajstletnega, blagodejnega delovanja. Jakob Grile se je rajni imenoval. Rojen je bil 1. maja leta 1853 v Št. Ilju pri Velenju. Bil je kamnosek. Priden in vstrajen v delu, pobožen in krščanskih načel, neustrašen in jeklenega značaja je bil mož slovenske krvi. Ugrabila ga je nam po dolgi mučni bolezni neusmiljena smrt dne 16. avgusta t. l. Upamo, «da zopet vidimo se nad zvezdami.»

O d b o r .

Iz Lipnice v Arnovž nameravajo zidati električno železnico. Jutri dne 13. t. m. bo v ta namen posebna komisija pogledovala namerjavano progno.

V Št. Lambrehtu na Gornjem Štajerskem je umrl dne 9. t. m. opat ondotnega benediktinskega samostana o. Otmar Murnik v starosti 67 let. Pokojnik je bil rojen v Škofji Loki na Kranjskem, bil je Slovenec. Svetila mu večna luč.

Mladičem! Prihodnjo nedeljo obhajamo jareninski mladeniči svojo prekrasno slavnost. Tovarši v bližini in v daljini, počastite nas ta dan s svojo udeležbo, ne bo Vam žal! Kdor pa ne more osebno k nam v Jarenino, pa nam pošlji ali pismo ali brzojavno svoj pozdrav. Pokažimo ta dan, da nas slovenske mladeniče po vsem Slovenskem veže ista ljubezen do vere, domovine in cesarja. Bratje, tovariši na svidenje! — Mladiška zveza jareninskega bralnega društva.

Zakonska ljubezen. Kočarja Janeza Krepek, iz Sv. Petra pri Mariboru, je sunila njegova žena na Male mase dan v Dravo. Dne 9. t. m. so potegnili mrtveca iz Drave. Žena je že pod ključem.

Smrtno ranil je tesar Jerlič kočarko Leno Kocbek, ko sta pred nekoliko dnevi šla k Sv. Trem Kraljem v Slov. goricah. Smrtno ranjeno so prepeljali v radgonsko bolnišnico, kjer je že umrla. Jerliča so zaprli.

Katol. polit. društvo »Sava« je sklenilo, kakor znano, na prvem svojem javnem sestanku v Pišecah dne 11. avgusta t. l. izraziti g. nadvojvodi prestolonasledniku Francu Ferdinandu prespoštljivo zahvalo za presrečne besede, katere je spregovoril ob vsprejemu predsedništva »katoliškega solskega društva«. Na to domoljubno izjavo je došel sledeči odgovor: »Grajščina Konopište 23. avgusta 1901. Velečasitemu predsedništvu katol. političnega društva za brežiški in sevniški okraj »Sava« na Vidmu Njegova ces. in kralj. visokost prevzorni gospod nadvojvoda Franc Ferdinand je blagovolil podpisati najmilostljiveje naročiti, naj izreče velečasitemu društvu za lojalni izraz svojo najvišjo zahvalo.« Na višje povelje Žebro.

Požar v Krškem. V noči od zadnje nedelje do ponedeljka je zgorelo Avmanovo skladišče sredi Krškega mesta, blizu kapucinskega samostana. Domači ognjegasci, potem požarne brambe iz Leskovca, Vidma in Rajhenburga so omejile ogenj, da se ni zgodila nadaljna nesreča. K sreči je bilo vreme mirno.

Čebelarstvo. Iz Vidma nam pišejo: Škoda, da je bilo skoraj vse dni pretečenega tedna vreme deževno. Ravno zdaj je ajda v najlepšem cvetu in pridne bučelice niso mogle na pašo. Vkljub temu vtegnejo čebelarji letos biti prav zadovoljni, če bo le še vsaj prihodnje dni vreme vgodno. V Stari vasi ima razumni čebelar J. Ašič nad 50 panjev, polovico s premakljivim satovjem, že zdaj skoro napolnjenih z strdjo, katero po medmetalnički spravljenou prodaja po 80 kr. kilo.

V Žičah so »neznanu tatovi« ukradli čitalniško tablo. »Neznamim tatovom« so na sledu.

V Marenberg! V nedeljo je pri stari pošti narodna veselica v korist družbe sv. Cirila in Metoda. V Marenberg!

Iz Pulja nam pišejo: Danes zjutraj t. j. 6. t. m. so našli mrtvega predstrelca Franc Ljubša, prostovoljca pri c. in kr. trdnjavskotopničarskem polku št. 4. Nesrečnež se je ali po naključju ali iz kakega neznanega razloga ustrelil. Strel mu je šel skozi glavo ter